

Mossèn Ballarín signa la seva última novel·la, 'L'illa del Guacamai', davant la mirada atenta de dos nens ■ ISABEL MARQUÈS

Dèria editors publica 'L'illa del Guacamai', l'últim «divertimento' desmanegat» de mossèn Ballarín

Colom i els lloros

Sergi Gallego
BARCELONA

“Us explicaré la gènesi del llibre: vaig decidir escriure'l poc després de descobrir, ja amb més de vuitanta anys, que tenia cosins germans a Amèrica, i de recordar els lloros que, quan era jove, hi havia al vestíbul de la Pedrera, uns lloros que cridaven *guapa* o *lletja* a les dones que entraven a l'edifici”.

Amb aquestes paraules, mossèn Ballarín parla de la seva última novel·la, *L'illa del Guacamai* (Dèria), que qualifica de “*divertimento* desmanegat”. Un *divertimento* on Cristòfor Colom –un Colom de Tarroja, de la Segarra–, adquireix “un notable protagonisme”.

“Si després de tots aquests anys he arribat a al-

guna conclusió, és que Colom no era pas genovès. No sé si era català, però genovès segur que no”.

Ballarín també parla de la descoberta del Nou Continent, i recorda que “als catalans no se'ns hi va deixar anar; si ens haguessin deixat, Amèrica estaria, a hores d'ara, plena de botigues de botifarra”.

Aprofita l'avinentesa per parlar també a l'Església de la qual forma part, “una Església catòlica que és la multinacional més important del món i que ha aconseguit d'aguantar-me més de cinquanta anys. Altrament, gràcies als monjos, els lloros canten gregorià”.

La novel·la arrenca l'any 1400 i finalitza al segle XXI. L'acció transcorre a l'illa del Guacamai, un indret imaginari del Carib on només hi

ha lloros i uns homes sense vestimenta, sense telèfon i sense d'altres galindaines que viuen en una relativa tranquil·litat. Una tranquil·litat, però, que es perd amb l'arribada del descobridor; entre d'altres coses, perquè comporta successives visites inesperades: des de pirates, antropòlegs i missioners fins a gringos, ecologistes de Greenpeace i la secretària d'Estat dels Estats Units, Condoleezza Rice, que hi passa uns dies de vacances.

Un home lliure

El professor de literatura medieval Anton Maria Espadaler, que exerceix de presentador de la novel·la, diu que Josep Maria Ballarín pren un “tòtem”, una figura sagrada de l'espanyolitat com Colom, per

crear una gran “farsa”, una gran comèdia. “Però el tema no és el descobridor, sinó l'illa, que és una insinuació del paradís, un paradís que té semblances amb el triangle situat al nord-est peninsular”.

Com a persona, Espadaler el defineix “com un home d'una gran llibertat, d'una llibertat sense límits”, a més a més “d'un gran senyor i un home de gran cultura a qui de tant en tant li agrada fer veure que es posa la boina”.

El medievalista també destaca el món que recrea Ballarín, “en què l'home hi és per ser feliç i en què la religió és amable”. Uns trets que elaten, segons Espadaler, “l'obra d'un sacerdot”.

Xavier Cambra, l'editor, destaca del llibre el llenguatge ballarinià. ■